

Arrest

nr. 326 394 van 9 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Grote Bosstraat 21
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 12 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. DE BUISSET verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Podujevo (Kosovo). Na de oorlog kende u problemen met etnische Albanezen en daarom verliet u Kosovo. U verzocht in België om internationale bescherming op 5 januari 2001. Enkele dagen na dit verzoek vernam u via uw broer dat uw vader in uw afwezigheid vermoord werd door een etnisch Albanese buurman. U keerde onmiddellijk met uw gezin naar Kosovo terug. U vestigde zich in Kosovo Polje. U werd er voortdurend mishandeld en beledigd door etnische Albanezen. In 2005 werden uw moeder en uw broer op straat beledigd door etnische Albanezen. Uw broer werd kwaad en sloeg hen. KFOR (Kosovo Force) kwam tussen en zei aan alle betrokkenen dat ze zich nog zouden moeten komen aanbieden. Diezelfde avond kwamen de etnische Albanezen naar jullie woning, sloegen uw broer en verplichtten jullie om de woning te verlaten. U vluchtte met uw gezin naar Titograd (het huidige Podgorica, Montenegro). Omdat u niet over de nodige financiële middelen beschikte voor de

aanvraag van een leudersvergunning reisde u na ongeveer een maand door naar België. Op 25 juli 2005 verzocht u samen met uw echtgenote K. B. (...) een tweede keer om internationale bescherming. U was in het bezit van een kopie van een verlopen Joegoslavisch paspoort afgeleverd te Pristina op 29 april 1993. Inzake uw tweede verzoek om internationale bescherming werd door het Commissariaat-generaal op 21 december 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan uw verblijf in Kosovo gedurende de jaren voor uw komst naar België en aan de door u aangehaalde problemen. Gezien de toenmalige situatie in uw land van herkomst werd wel geoordeeld dat het niet aangewezen was om u naar Servië en Montenegro terug te leiden. Deze niet-terugleidingsclausule werd op 23 januari 2017 omgezet naar een subsidiaire beschermingsstatuut.

Op 26 september 2011 werd u bij verstek veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Luik tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens het toebrengen van opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw echtgenote.

Op 30 april 2012 werd u veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Dendermonde tot een gevangenisstraf van 6 maanden wegens de poging tot ontvoering van een minderjarige, en opzettelijke slagen en verwondingen gepleegd op een minderjarige.

Op 21 december 2016 werd u door de Politierechtbank te Verviers definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maand met uitstel van 1 jaar voor sturen tijdens verval.

Op 30 november 2017 werd u veroordeeld door het Hof van Beroep te Luik tot 34 maanden gevangenisstraf wegens verkrachting met geweld op een minderjarige ouder dan 10 jaar doch jonger dan 14 jaar, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer, aanranding van de eerbaarheid op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer; en exploitatie van ontucht van een minderjarige; aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat het slachtoffer kwetsbaar was omwille van haar leeftijd.

Op 30 augustus 2018 ontving het Commissariaat-generaal een brief waarin de Staatssecretaris de Commissarisgeneraal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. In het kader van het hierop in de gevangenis van Lantin op 10 januari 2019 georganiseerde onderhoud verklaarde u van mening te zijn dat uw subsidiaire beschermingsstatus behouden moet blijven, omdat u onterecht werd veroordeeld, omdat u het leven noch in Servië, noch in Kosovo kent, omdat uw vader er tijdens de oorlog werd vermoord en uw broer er werd aangevallen – men probeerde hem toen te verdrinken –, omdat jullie indertijd geslagen werden, omdat u er geen bezittingen heeft, omdat Roma in Servië en Kosovo niet aanvaard worden, omdat u het leven in België kent, omdat u hier geïntegreerd bent en omdat uw kinderen hier naar school gaan.

Het Commissariaat-generaal trok op 19 februari 2019 uw subsidiaire beschermingsstatus (en op 17 juni 2019 ook deze van uw echtgenote) in, omdat u een ernstig misdrijf had gepleegd en omdat u geen argumenten had aangebracht die een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus konden rechtvaardigen. Het Commissariaat-generaal was tevens van oordeel dat u naar Servië mocht worden teruggeleid, omdat u, die als Servisch staatsburger moest worden beschouwd, niet aannemelijk had gemaakt dat er bij eventuele veiligheidsproblemen voor u in Servië geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden beschikbaar waren en omdat eventuele problemen van discriminatie in Servië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Op 26 september 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Op 7 juni 2024 verzocht u een derde maal om internationale bescherming. U herhaalt in Kosovo, een land waarvan u de nationaliteit niet heeft, niets te hebben, uw leven in België opgebouwd te hebben, hier een huis te hebben en geïntegreerd te zijn. Uw kinderen gaan hier naar school. Uw echtgenote is ziek en heeft verzorging nodig. U herhaalt uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst gediscrimineerd te worden. Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een Servisch attest d.d. 17 augustus 2021, afgeleverd te Nis, waaruit blijkt dat uw geboorte en Servische nationaliteit niet in de geboorteregisters van Podujevo geregistreerd werden; twee Kosovaarse attesten, d.d. 8 juni 2022 en 27 februari 2024, waarin bevestigd wordt dat u geen Kosovaars staatsburger bent; en een brief van uw advocate d.d. 4 juni 2024 waarin ze de redenen uitwerkt waarom u volgens haar de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus moet krijgen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat het Commissariaat-generaal uw subsidiaire beschermingsstatus heeft ingetrokken, omdat u een ernstig misdrijf had gepleegd en omdat u geen argumenten had aangebracht die een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus konden rechtvaardigen. Het Commissariaat-generaal was tevens van oordeel dat u naar Servië mocht worden teruggeleid, omdat u, die als Servisch staatsburger moest worden beschouwd, niet aannemelijk had gemaakt dat er bij eventuele veiligheidsproblemen voor u in Servië geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden beschikbaar waren en omdat eventuele problemen van discriminatie in Servië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Op 26 september 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwisting de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig verzoek is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Betreffende het feit dat u volgens uw advocaat ten gevolge van uw eerdere veroordeling geen gevaar bent voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde – u vormt volgens haar geen reële (werkelijke), actuele en voldoende ernstige bedreiging –, kan nog opgemerkt worden dat uw subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken omdat u een ernstig misdrijf heeft gepleegd en omdat u geen argumenten had aangebracht die een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus konden rechtvaardigen. Uw advocate probeerde weliswaar de feiten waarvoor u werd veroordeeld af te zwakken en in een bepaalde etnische context te plaatsen, maar er dient, net zoals bij uw vorig verzoek werd aangestipt, herhaald te worden dat het Commissariaat-generaal gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane arrest van 30 november 2017 van het Hof van Beroep van Luik. De vaststelling dat u definitief werd veroordeeld wegens verkrachting met geweld op een minderjarige ouder dan 10 jaar doch jonger dan 14 jaar, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer, aanranding van de eerbaarheid op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer; en exploitatie van ontucht van een minderjarige; aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat het slachtoffer kwetsbaar was omwille van haar leeftijd, blijft dus overeind.

U legde voorts nog een Servisch attest d.d. 17 augustus 2021 neer waaruit moet blijken dat uw geboorte en uw Servische nationaliteit niet in de geboorteregisters van Podujevo geregistreerd werden (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 6). Dit attest, dat enkel stelt dat u niet te vinden bent in de geboorteregisters van Podujevo (die zich in Nis, Servië, bevinden), toont op zich niet aan dat u niet over de Servische nationaliteit zou beschikken, zeker omdat u bij uw tweede verzoek een Joegoslavisch paspoort neerlegde, waaruit bleek dat u geboren en getogen was in de Joegoslavische deelrepubliek Servië. Daar Servië na het uiteenvallen van het voormalig Joegoslavië steeds statenrechtelijke opvolger van Joegoslavië is geweest, beschikt u, gelet op dit paspoort, zelfs al zou u dit paspoort intussen verloren zijn, zoals u bij uw tweede verzoek beweerde (CGVS 10 januari 2019, p. 4), anno 2024 over het Servisch staatsburgerschap, waardoor uw vrees ten aanzien van Servië kan beoordeeld worden.

Betreffende de door uw advocate in haar brief d.d. 4 juni 2024 gemaakte analyse van de situatie van de Romaminderheid in Kosovo, betreffende uw door twee attesten van de Kosovaarse ambassade bevestigde stelling dat u actueel niet over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en betreffende uw vrees om in Kosovo gediscrimineerd te worden (verklaring DVZ 3e VIB, vragen 6 en 20) kan opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Servië beoordeeld wordt.

Betreffende de stelling van uw advocate dat u slecht Albanees spreekt, dat u laag opgeleid bent en dat u geen netwerk heeft in Kosovo, hetgeen, mutatis mutandis, ook geldt voor Servië, kan opgemerkt worden dat dit motieven van persoonlijke aard zijn die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming. Uit niets blijkt bovendien dat u bij terugkeer naar Servië uw kennis van de Servische taal, waarvan u, zo blijkt uit het dossier van uw advocate, noties heeft, niet zou kunnen perfectioneren noch dat u er geen netwerk zou kunnen opbouwen.

Betreffende uw vrees in uw land van herkomst gediscrimineerd te worden (verklaring 3e VIB, vraag 20), toont de geactualiseerde informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië

Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTEDprogramma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Hieraan kan, net zoals reeds bij uw vorige verzoek opgemerkt werd, voor wat uw persoonlijke situatie betreft, nog toegevoegd worden dat u in België een huis bezit (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17). Bijgevolg blijkt uit niets dat u dankzij de verkoop ervan geen menswaardig bestaan in Servië zou kunnen leiden. Bovendien blijkt uit niets dat u in Servië niet zou kunnen werken.

Volledigheidshalve blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Servië problemen met derden zou ondervinden, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden

aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U bent evenwel de afgelopen decennia niet in Servië geweest. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw integratie in België, waar u een huis heeft, waar uw kinderen naar school gaan en waar uw zieke echtgenote woont die u nodig heeft (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17), is een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van een langdurig verblijf, integratie en familiebanden in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het beginsel van zorgvuldige voorbereiding van een administratieve beslissing".

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2024 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.5. De Raad wijst erop dat inzake het tweede verzoek van verzoekende partij door de commissaris-generaal op 21 december 2005 een beslissing van weigering van verblijf werd genomen, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan haar verblijf in Kosovo gedurende de jaren voor haar komst naar België en aan de door haar aangehaalde problemen. Gezien de toenmalige situatie in haar land van herkomst werd wel geoordeeld dat het niet aangewezen was om haar naar Servië en Montenegro terug te leiden. Deze niet-terugleidingsclausule werd op 23 januari 2017 omgezet naar een subsidiaire beschermingsstatus.

Op 19 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet. Er werd vastgesteld dat verzoekende partij definitief veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 226 702 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 26 september 2019, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.6. In het kader van haar huidig verzoek herhaalt verzoekende partij dat zij in Kosovo, een land waarvan zij de nationaliteit niet heeft, niets heeft, dat zij haar leven in België opgebouwd heeft, dat zij hier een huis heeft en geïntegreerd is. Tevens benadrukt zij dat haar kinderen hier naar school gaan en dat haar echtgenote ziek is en verzorging nodig heeft. Verder herhaalt zij haar vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst gediscrimineerd te worden (zie verklaring volgend verzoek, vragen 17-22).

Ter staving van haar verzoek brengt zij bij: (i) een Servisch attest d.d. 17 augustus 2021, afgeleverd te Nis, waaruit blijkt dat haar geboorte en Servische nationaliteit niet in de geboorteregisters van Podujevo geregistreerd werden, (ii) twee Kosovaarse attesten, d.d. 8 juni 2022 en 27 februari 2024, waarin bevestigd wordt dat zij geen Kosovaars staatsburger is en (iii) een brief van haar advocate d.d. 4 juni 2024 waarin de redenen worden uitgewerkt waarom verzoekende partij de vluchtelingenstatus en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus zou moeten krijgen.

2.2.7. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Waar haar advocate zowel in haar brief d.d. 4 juni 2024 als in het verzoekschrift benadrukt dat verzoekende partij geen gevaar vormt voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde, onderstreept de Raad dat de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekende partij werd ingetrokken omdat zij een ernstig misdrijf heeft gepleegd en omdat zij geen argumenten had aangebracht die een behoud van de haar eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus konden rechtvaardigen. Het gegeven dat verzoekende partij geen gevaar zou vormen voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde, doet geen enkele afbreuk aan deze vaststelling op grond waarvan haar subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken. Hetzelfde geldt voor wat betreft het gegeven dat de huidige gezinssituatie van verzoekende partij harmonieus en niet langer problematisch zou zijn, zoals benadrukt wordt in het verzoekschrift. Waar haar advocate de feiten waarvoor verzoekende partij werd veroordeeld nog tracht af te zwakken en in een bepaalde etnische context te plaatsen, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal, alsook de Raad, gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in in het kracht van gewijsde gegane arrest van 30 november 2017 van het Hof van Beroep van Luik, met name een veroordeling tot een gevangenisstraf van 34 maanden wegens verkrachting met geweld op een minderjarige ouder dan 10 jaar doch jonger dan 14 jaar, aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer, aanranding van de eerbaarheid op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat de dader gezag uitoefende over het slachtoffer, exploitatie van ontucht van een minderjarige en aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging op een minderjarige beneden de volle leeftijd van 16 jaar, met de verzwarende omstandigheden dat het slachtoffer kwetsbaar was omwille van haar leeftijd. Deze aangehaalde elementen kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Verder voert verzoekende partij aan dat zij noch over de Kosovaarse nationaliteit, noch over de Servische nationaliteit beschikt. Ter staving van haar betoog legt zij twee Kosovaarse attesten (d.d. 8 juni 2022 en 27 februari 2024) neer waarin bevestigd wordt dat zij geen Kosovaars staatsburger is, en een Servisch attest d.d. 17 augustus 2021, afgeleverd te Nis, waaruit moet blijken dat haar geboorte en Servische nationaliteit niet in de geboorteregisters van Podujevo geregistreerd werden. Evenwel wordt desbetreffend in de bestreden beslissing op goede gronden opgemerkt dat verzoekende partij hiermee niet aantoonde dat zij niet over de Servische nationaliteit beschikt: *“U legde voorts nog een Servisch attest d.d. 17 augustus 2021 neer waaruit moet blijken dat uw geboorte en uw Servische nationaliteit niet in de geboorteregisters van Podujevo geregistreerd werden (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 6). Dit attest, dat enkel stelt dat u niet te vinden bent in de geboorteregisters van Podujevo (die zich in Nis, Servië, bevinden), toont op zich niet aan dat u niet over de Servische nationaliteit zou beschikken, zeker omdat u bij uw tweede verzoek een Joegoslavisch paspoort neerlegde, waaruit bleek dat u geboren en getogen was in de Joegoslavische deelrepubliek Servië. Daar Servië na het uiteenvallen van het voormalig Joegoslavië steeds statenrechtelijke opvolger van Joegoslavië is geweest, beschikt u, gelet op dit paspoort, zelfs al zou u dit paspoort intussen verloren zijn, zoals u bij uw tweede verzoek beweerde (CGVS 10 januari 2019, p. 4), anno 2024 over het Servisch staatsburgerschap, waardoor uw vrees ten aanzien van Servië kan beoordeeld worden.”* Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen. Door er louter op te duiden dat haar geboorteplaats Podujevo in het huidige, na haar vertrek onafhankelijk geworden Kosovo gelegen is, doet zij immers geen afbreuk aan het gegeven dat zij blijkens haar Joegoslavisch paspoort geboren en getogen was in de Joegoslavische deelrepubliek Servië (waarvan Kosovo deel uitmaakte). Daar Servië na het uiteenvallen van het voormalig Joegoslavië steeds statenrechtelijke opvolger van Joegoslavië is geweest, beschikt zij dan ook, gelet op dit paspoort en zelfs al zou zij dit paspoort intussen verloren zijn, zoals zij bij haar tweede verzoek beweerde (notities CGVS d.d. 10/01/2019, p. 4), wel degelijk anno 2025 over het Servisch staatsburgerschap.

Aangaande de door haar gevreesde discriminatie bij terugkeer naar Servië, duidt de Raad er voorts op dat dienaangaande in de bestreden beslissing dienstig op het volgende wordt gewezen: *“Betreffende uw vrees in*

uw land van herkomst gediscrimineerd te worden (verklaring 3e VIB, vraag 20), toont de geactualiseerde informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precare economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTEDprogramma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties. Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/ of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in

deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Hieraan kan, net zoals reeds bij uw vorige verzoek opgemerkt werd, voor wat uw persoonlijke situatie betreft, nog toegevoegd worden dat u in België een huis bezit (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17). Bijgevolg blijkt uit niets dat u dankzij de verkoop ervan geen menswaardig bestaan in Servië zou kunnen leiden. Bovendien blijkt uit niets dat u in Servië niet zou kunnen werken.

Volledigheidshalve blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer naar Servië problemen met derden zou ondervinden, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit geactualiseerde informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptieinstellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende

bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U bent evenwel de afgelopen decennia niet in Servië geweest. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen.

Verwijzend naar een OSAR-rapport d.d. 15 maart 2015 en twee internetartikelen d.d. 18 november 2018 en 22 april 2021, duidt verzoekende partij op de algemene situatie voor Roma in Servië. De Raad stelt evenwel vast dat uit de door haar aangehaalde informatie evenmin kan worden afgeleid dat de discriminatie ten aanzien van Roma in Servië actueel van die aard, intensiteit en draagwijdte is dat deze beschouwd dient te worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Evenmin kan uit deze informatie worden afgeleid dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Haar loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Servië kan dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft nog haar bemerking dat zij haar huis in België niet kan verkopen omdat dit tevens eigendom is van haar vrouw die legaal in België verblijft, duidt de Raad erop dat dit *an sich* niet volstaat om aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Servië in menonwaardige omstandigheden zal terecht komen, temeer nu uit niets blijkt dat zij in Servië niet zou kunnen werken. Overigens acht de Raad het niet ernstig dat haar echtgenote bij een eventuele terugkeer van verzoekende partij naar Servië zou weigeren het huis te verkopen indien dit daadwerkelijk tot gevolg zou hebben dat verzoekende partij in Servië in menonwaardige omstandigheden terecht zou komen.

Waar in de brief van haar advocate d.d. 4 juni 2024 en in het verzoekschrift nog wordt aangevoerd dat verzoekende partij slecht Albanees spreekt, dat zij ook niet vloeiend Servisch spreekt, dat zij laag opgeleid is en dat zij geen netwerk heeft ter plaatse, bemerkt de Raad dat dit motieven van persoonlijke aard zijn die geen verband houden met de criteria opgenomen in de Vluchtelingenconventie of met de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens wordt geconcretiseerd op welke wijze deze elementen in hoofde van verzoekende partij aanleiding zouden kunnen geven tot vervolging dan wel ernstige schade. Bovendien blijkt uit niets dat verzoekende partij bij terugkeer naar Servië haar kennis van de Servische taal niet zou kunnen perfectioneren noch dat zij er geen netwerk zou kunnen opbouwen.

Tevens treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze omtrent de door haar aangehaalde integratie in België op het volgende wijst: *"Uw integratie in België, waar u een huis heeft, waar uw kinderen naar school gaan en waar uw zieke echtgenote woont die u nodig heeft (verklaring DVZ 3e VIB, vraag 17), is een motief dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van een langdurig verblijf, integratie en familiebanden in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico is het voorgaande motief niet relevant."*

Ten slotte is de verwijzing in de brief van haar advocate d.d. 4 juni 2024 en in het verzoekschrift naar verschillende arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig. De aangehaalde rechtspraak betreft immers individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.9. In zoverre verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 4). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Romani (administratief dossier, stuk 6, map DVZ, verklaring volgend verzoek). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT